

Valtiosopimukset

FINLEX®

Hae

- Nimikehaku viitetietokantaan
 Tekstihaku sopimustekstiin

SopS n:o 30/1977

Asetus

Asetus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä vuonna 1972 tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta.

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

Lontoossa 20 päivänä lokakuuta 1972 tehty yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä (meriteiden säännöt), jonka tasavallan presidentti on 28 päivänä tammikuuta 1977 ratifioinut ja jota koskeva ratifioimiskirja on 16 päivänä helmikuuta 1977 talletettu Valtioiden välisen neuvoaantavan merenkulkujärjestön (IMCO) huostaan, tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1977 niin kuin siitä on sovittu.

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 1977.

YLEISSOPIMUS KANSAINVÄLISISTÄ SÄÄNNÖISTÄ yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä, 1972

Tämän yleissopimuksen sopimuspuolet,

haluten ylläpitää korkeatasoista turvallisuutta merellä,

tietoisina ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1960 pidetyn kansainvälisen konferenssin päätössiikirjaan liitettyjen yhteentörmäämisen ehkäisemistä merellä koskevien kansainvälisten sääntöjen uusimisen ja ajan tasalle saattamisen tarpeesta,

harkittuaan sanottuja sääntöjä niiden hyväksymisen jälkeisen kehityksen valossa,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Yleiset velvollisuudet

Tämän yleissopimuksen sopimuspuolet sitoutuvat saattamaan voimaan säännöt ja muut liitteet, jotka yhdessä muodostavat kansainväliset säännöt yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä, 1972 (joita jäljempänä sanotaan "säännöiksi") ja jotka ovat tämän yleissopimuksen liitteinä.

2 artikla

Allekirjoitus, ratifiointi, hyväksyminen ja liittyminen

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten 1 päivään kesäkuuta 1973 saakka ja on sen jälkeen avoinna liittymistä varten.
2. Valtiot, jotka ovat Yhdistyneiden Kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön jäseniä tai jotka ovat Kansainvälisen tuomioistuimen peruskirjan osapuolia, voivat tulla tämän yleissopimuksen sopimuspuoliksi:
 - a) allekirjoittamalla sen ilman ratifiointia tai hyväksymisvaraumaa;
 - b) allekirjoittamalla sen ratifiointi- tai hyväksymisvaraumin ja sen jälkeen ratifioimalla tai hyväksymällä sen; tahi
 - c) liittymällä siihen.
3. Ratifiointi, hyväksyminen tai liittyminen suoritetaan tallettamalla tätä tarkoittava asiakirja Valtioiden välisen neuvoo-antavan merenkulkujärjestön (jota jäljempänä sanotaan "järjestöksi") huostaan. Järjestön on ilmoitettava kaikille tämän yleissopimuksen allekirjoittaneiden tai siihen liittyneiden valtioiden hallituksille jokaisen asiakirjan tallettamisesta ja sen tallettamispäivästä.

3 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Yhdistyneet Kansakunnat, milloin se on jonkin alueen hallintoviranomainen, ja jokainen sopimuspuoli, joka on vastuussa jonkin alueen kansainvälisistä suhteista, voi milloin tahansa kirjallisella tiedotuksella ilmoittaa järjestön pääsihteerille (jota jäljempänä sanotaan "pääsihteeriksi"), että yleissopimus ulotetaan koskemaan tällaista aluetta.
2. Tämä yleissopimus ulotetaan tiedotuksen vastaanottopäivästä tai tiedotuksessa ehkä määrätystä muusta päivästä alkaen koskemaan tiedotuksessa mainittua aluetta.
3. Jokainen tämän artiklan 1 kappaleen mukaan annettu tiedotus voidaan peruuttaa jonkin siinä tiedotuksessa mainitun alueen osalta, jolloin yleissopimuksen soveltaminen mainitulla alueella lakkaa yhden vuoden tai peruutushetkellä ehkä määrätyn pitemmän ajan kuluttua.
4. Pääsihteerin on ilmoitettava kaikille sopimuspuolille jokaisesta tämän artiklan perusteella toimitetusta tiedotuksesta, joka koskee alueellista ulottamista tai sen peruutusta.

4 artikla

Voimaantulo

1. a) Tämä yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen sopimuspuoliksi on tullut vähintään 15 valtiota, joiden yhteinen kauppalaivasto lukumäärältään tai tonnistoitaan on vähintään 65 prosenttia koko maailman kauppalaivaston vetoisuudeltaan vähintään 100 tonnin aluksista, riippuen siitä, kumpi luku ensiksi saavutetaan.
- b) Edellä a kohdassa mainituista ehdoista riippumatta tämä yleissopimus ei tule voimaan

ennen tammikuun 1 päivää 1976.

2. Voimaantulopäivä niiden valtioiden osalta, jotka ratifioivat tai hyväksyvät tämän yleissopimuksen tai liittyvät siihen 2 artiklan mukaan sen jälkeen kun tämän artiklan 1 kappaleen a kohdassa mainitut ehdot on täytetty mutta ennen yleissopimuksen voimaantuloa, on se päivä, jona yleissopimus tulee voimaan.
3. Voimaantulopäivä niiden valtioiden osalta, jotka ratifioivat tai hyväksyvät tämän yleissopimuksen tai liittyvät siihen sen voimaantulopäivän jälkeen, on 2 artiklan mukaisen asiakirjan tallettamispäivä.
4. Tähän yleissopimukseen 6 artiklan 4 kappaleen mukaan tehdyn muutoksen voimaantulopäivän jälkeen jokainen ratifiointi, hyväksyminen tai liittyminen tarkoittaa yleissopimusta muutetussa muodossaan.
5. Tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä sen säännöt korvaavat ja kumoavat vuoden 1960 kansainväliset säännöt yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä.
6. Pääsihteerin on tiedotettava yleissopimuksen allekirjoittaneiden tai siihen liittyneiden valtioiden hallituksille sen voimaantulopäivä.

5 artikla

Uusimista käsittelevä konferenssi

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin käsittelemään tämän yleissopimuksen tai sääntöjen taikka molempien uusimista.
2. Järjestön on kutsuttava koolle sopimuspuolet konferenssiin käsittelemään tämän yleissopimuksen tai sääntöjen taikka molempien uusimista, milloin vähintään yksi kolmannes sopimuspuolista sitä pyytää.

6 artikla

Sääntöjen muutokset

1. Jokaista sopimuspuolen ehdottamaa muutosta sääntöihin on käsiteltävä järjestössä mainitun sopimuspuolen sitä pyytäessä.
2. Jos järjestön meriturvallisuuskomitea kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnä olevista ja äänestävistä jäsenistään hyväksyy tällaisen muutosehdotuksen, ehdotus on toimitettava kaikille sopimuspuolille sekä järjestön jäsenille vähintään kuusi kuukautta ennen sen käsittelyä järjestön yleiskokouksessa. Jokainen sopimuspuoli, joka ei ole järjestön jäsen, on oikeutettu osallistumaan yleiskokoukseen muutosehdotusta käsiteltäessä.
3. Jos yleiskokous kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnä olevista ja äänestävistä hyväksyy muutoksen, pääsihteerin on saatettava muutos kaikkien sopimuspuolten tietoon hyväksymistä varten.
4. Tällainen muutos tulee voimaan sinä päivänä, jonka yleiskokous vahvistaa muutosta hyväksyttäessä, jollei enemmän kuin yksi kolmannes sopimuspuolista yleiskokouksen samalla kertaa vahvistamaan aikaisempaan ajankohtaan mennessä ilmoita järjestölle vastustavansa muutosta. Yleiskokouksen on vahvistettava tässä kappaleessa mainitut

päivämäärät kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnä olevista ja äänestäväistä.

5. Jokainen muutos korvaa ja kumoaa voimaan tullessaan kaikki aikaisemmat määräykset, joita muutos koskee, kaikkien niiden sopimuspuolten osalta, jotka eivät ole sitä vastustaneet.

6. Pääsihteerin on tiedotettava kaikille sopimuspuolille ja järjestön jäsenille jokaisesta tämän artiklan nojalla tehdystä esityksestä ja ilmoituksesta sekä jokaisen muutoksen voimaantulopäivä.

7 artikla

Irtisanominen

1. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän yleissopimuksen milloin tahansa viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus tuli voimaan tämän sopimuspuolen osalta. 2. Irtisanominen on tehtävä tallettamalla järjestöön sitä koskeva asiakirja. Pääsihteerin on ilmoitettava kaikille muille sopimuspuolille irtisanomisasiakirjan vastaanottamisesta ja sen tallettamispäivä.

3. Irtisanominen tulee voimaan yhden vuoden tai asiakirjassa ehkä määrätyn pitemmän ajan kuluttua siitä, kun asiakirja talletettiin.

8 artikla

Talletus ja rekisteröinti

1. Tämä yleissopimus ja sen säännöt on talletettava järjestön huostaan ja pääsihteerin on toimitettava niiden oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille yleissopimuksen allekirjoittaneiden tai siihen liittyneiden valtioiden hallituksille. 2. Tämän yleissopimuksen tullessa voimaan pääsihteerin on toimitettava teksti Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle rekisteröitäväksi ja julkaistavaksi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaan.

9 artikla

Kielet

Tämä yleissopimus sekä sen säännöt on tehty yhtenä englannin- ja ranskankielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Viralliset venäjän- ja espanjankieliset käännökset on laadittava ja talletettava allekirjoitetun alkuperäiskappaleen kanssa.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet hallitustensa tähän tarkoitukseen asianmukaisesti valtuuttamina allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Lontoossa 20 päivänä lokakuuta 1972.

**KANSAINVÄLISET SÄÄNNÖT yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi
merellä, 1972**

OSA A

YLEISTÄ

1 sääntö

Soveltaminen

- a) Nämä säännöt koskevat kaikkia aluksia avomerellä ja kaikilla siihen yhteydessä olevilla kulkuvesillä, joilla merialukset voivat liikennöidä.
- b) Nämä säännöt eivät estä soveltamasta erityisiä määräyksiä, joita asianomainen viranomaisen on antanut noudatettaviksi ankkurointialueilla, satamissa, joissa, järvissä tai sisäisillä kulkuvesillä, jotka ovat yhteydessä avomereen ja joilla merialukset voivat liikennöidä. Tällaisten erityisten määräysten on oltava mahdollisimman yhdenmukaiset näiden sääntöjen kanssa.
- c) Nämä säännöt eivät estä sellaisten erityisten määräysten soveltamista, joita jonkin maan hallitus on antanut sota-alusten tai saattueena kulkevien alusten muista asema- tai merkkivaloista taikka äänimerkeistä tai laivueena kalastusta harjoittavien kalastusalusten muista asema- tai merkkivaloista. Siinä määrin kuin mahdollista, nämä muut asema- tai merkkivalot taikka äänimerkit eivät saa erehdyttävästi muistuttaa muualla näissä säännöissä määrättyjä valoja tai äänimerkkejä.
- d) Järjestö voi hyväksyä reittijakojärjestelmiä sovellettaviksi näiden sääntöjen mukaisesti.
- e) Milloin asianomainen hallitus on todennut, että erikoisrakenteinen tai erikoistehtäviin tarkoitettu alus ei voi täysin täyttää kaikkia näiden sääntöjen määräyksiä valojen tai merkkikuvioiden lukumäärästä, sijainnista, näkyvyydestä tai valosektorista taikka äänimerkkilaitteiden sijainnista ja laadusta aluksen erityisen toiminnan siitä häiriintymättä, on kyseisen aluksen noudatettava sellaisia muita valojen tai merkkikuvioiden lukumäärää, sijaintia, näkyvyyttä tai valosektoria taikka äänimerkkilaitteiden sijaintia ja laatua koskevia määräyksiä, joiden sen kotimaan hallitus on sellaisen aluksen kohdalta katsonut mahdollisimman läheisesti vastaavan näitä sääntöjä.

2 sääntö

Vastuu

- a) Nämä säännöt eivät vapauta alusta tai sen isäntää, päällikköä tai laivaväkeä seuraamuksista, jotka ovat johtuneet näiden sääntöjen noudattamatta jättämisestä taikka merimiestävän tai tapaukseen liittyvien erityisten olosuhteiden edellyttämän varotoimen laiminlyömisestä.
- b) Näitä sääntöjä tulkittaessa ja sovellettaessa on kiinnitettävä asianmukaista huomiota kaikkiin navigoimisen ja yhteentörmäämisen vaaroihin sekä kaikkiin erityisiin asianhaaroihin, niihin luettuina kysymyksessä olevien alusten rajoitetut ohjailumahdollisuudet, jotka välittömän vaaran välttämiseksi saattavat tehdä poikkeamisen näistä säännöistä välttämättömäksi.

3 sääntö

Yleiset määritelmät

Näissä säännöissä, jollei lauseyhteydestä muuta johdu:

- a) Alus tarkoittaa jokaista uivaa laitetta, myös alusta ilman uppoamaa sekä vesilentokonetta, jota käytetään tai voidaan käyttää vesitse tapahtuvaan kuljetukseen.
- b) Konealus tarkoittaa jokaista alusta, jota kuljettaa koneisto.
- c) Purjealus tarkoittaa jokaista purjehtivaa alusta edellyttäen, ettei kuljetuskoneistoa, jos sellainen on asennettu alukseen, käytetä.
- d) Alus, joka harjoittaa kalastusta, tarkoittaa alusta, joka kalastaa verkoilla, siimoilla, laahusnuotalla tai muulla kalanpyydyksellä, joka rajoittaa sen ohjailukykyä, mutta ei tarkoita alusta, joka kalastaa vetosiimoilla tai muulla kalanpyydyksellä, joka ei rajoita sen ohjailukykyä.
- e) Vesilentokone tarkoittaa jokaista ilmaalusta, joka on rakennettu vedessä ohjailua varten.
- f) Ohjailukyvytön alus tarkoittaa alusta, joka erityisten olosuhteiden takia ei voi ohjaillla näiden sääntöjen vaatimusten mukaan eikä näin ollen kykene väistämään muita aluksia.
- g) Alus, jonka ohjailukyky on rajoitettu, tarkoittaa alusta, joka työnsä luonteen rajoittaman ohjailukyvyn takia ei voi ohjaillla näiden sääntöjen vaatimusten mukaan eikä näin ollen kykene väistämään muita aluksia.

Seuraavien alusten katsotaan olevan aluksia, joiden ohjailukyky on rajoitettu:

- 1) alus, joka on laskemassa, huoltamassa tai nostamassa merimerkkiä, vedenalaista kaapelia tai putkijohtoa;
- 2) alus, joka on suorittamassa ruoppausta, merenmittausta tai vedenalaista työtä;
- 3) alus, joka on kulussa ollessaan suorittamassa varastojen täydennystä taikka henkilöiden, muonan tai lastin siirtoa;
- 4) alus, joka on lähettämässä tai vastaanottamassa ilma-alusta;
- 5) alus, joka suorittaa miinanraivausta;
- 6) alus, joka suorittaa sen laatuista hinausta, että sekä hinaavan aluksen että hinattavan kyky poiketa suunnastaan on tuntuvasti rajoitettu.
- h) Alus, jonka liikkumista rajoittaa sen syväys, tarkoittaa konealusta, jonka syväys käytettävään kulkuveden syvyyteen nähden tuntuvasti rajoittaa sen kykyä poiketa ohjaamastaan suunnasta.
- i) Alus on kulussa, kun se ei ole ankkuroituna, maihin kiinnitettynä eikä karilla.
- j) Aluksen pituus ja leveys tarkoittavat sen suurinta pituutta ja suurinta leveyttä.
- k) Alusten katsotaan olevan toistensa näkyvissä vain silloin, kun toinen voidaan näkemällä havaita toisesta.
- l) Rajoitettu näkyvyys tarkoittaa kaikkia olosuhteita, jolloin näkyvyys on sumun, usvan, lumi- tai rankkasateen, hiekkamyrskyn tai muun samanlaisen syyn rajoittama.

OSA B

OHJAUS- JA KULKUSÄÄNNÖT

I osasto

Alusten toiminta kaikissa näkyvyysolosuhteissa

4 sääntö

Soveltaminen

Tämän osaston sääntöjä sovelletaan kaikissa näkyvyysolosuhteissa.

5 sääntö

Tähystys

Jokaisen aluksen on aina pidettävä asianmukaista näkö- ja kuulotähystystä sekä pyrittävä kaikin vallitsevissa olosuhteissa käytettävissä olevin keinoin tilanteen ja yhteentörmäämisvaaran perinpohjaiseen arviointiin.

6 sääntö

Turvallinen nopeus

Jokaisen aluksen on aina kuljettava turvallisella nopeudella niin että se voi suorittaa asianmukaisen ja tehokkaan toimenpiteen yhteentörmäämisen välttämiseksi ja pysähtyä vallitseviin olosuhteisiin nähden sopivalla etäisyydellä.

Turvallista nopeutta arvioitaessa on muun muassa seuraavat tekijät otettava huomioon:

a) Kaikkien alusten:

- 1) vallitseva näkyvyys;
- 2) liikenteen tiheys mukaan luettuna kalastus- tai muiden alusten ruuhkautumat;
- 3) aluksen ohjailukyky, jolloin erityistä huomiota on kiinnitettävä pysähtymismatkaan ja kääntymiskykyyn vallitsevissa olosuhteissa;
- 4) taustavalaistuksen esiintyminen pimeän aikana, kuten valot maista tai omien valojen heijastukset;
- 5) vallitseva tuuli, merenkäynti ja virta sekä merenkulullisten vaarojen läheisyys;
- 6) aluksen syväys suhteessa käytettävissä olevan kulkuveden syvyyteen.

b) Toimivalla tutkalla varustettujen alusten lisäksi:

- 1) tutkalaitteiden ominaisuudet, tehokkuus ja rajoitukset;

- 2) tutkassa käytetyn etäisyysasteikon asettamat rajoitukset;
- 3) merenkäynnin, sään ja muiden häiriötekijöiden vaikutus tutkahavaintoihin.
- 4) mahdollisuus, ettei tutkassa havaita riittävällä etäisyydellä pieniä aluksia, jäätä ja muita kelluvia esineitä;
- 5) tutkassa havaittujen alusten lukumäärä, sijainti ja liikkeet;
- 6) näkyvyyden tarkempi arviointi, mikä voi olla mahdollista käytettäessä tutkaa määrittämään etäisyyksiä läheisyydessä oleviin aluksiin tai muihin esineisiin.

7 sääntö

Yhteentörmäämisen vaara

- a) Jokaisen aluksen on käytettävä kaikki vallitsevaan tilanteeseen ja olosuhteisiin sopivat keinot ratkaistakseen, onko yhteentörmäämisen vaara olemassa. Jos sen olemassaolosta syntyy epärointiä, on yhteentörmäämisen vaaran katsottava olevan olemassa.
- b) Jos aluksella on toimintakelpoinen tutkalaite, sitä on käytettävä asianmukaisella tavalla mukaan lukien kaukohavainnot aikaisen varoituksen saamiseksi yhteentörmäämisvaarasta sekä tutkamerkinnäpito tai muu samankaltainen järjestelmällinen havaittujen kohteiden tarkkailu.
- c) Olettamuksia ei saa perustaa puutteellisiin havaintoihin eikä varsinkaan puutteellisiin tutkahavaintoihin.
- d) Ratkaistaessa, onko yhteentörmäämisen vaara olemassa, on muun muassa seuraavat seikat otettava huomioon:
 - 1) yhteentörmäämisen vaaran katsotaan olevan olemassa, jollei kompassisuuntima lähestyvään alukseen huomattavasti muutu;
 - 2) yhteentörmäämisen vaara voi erinäisissä tapauksissa olla olemassa siitä huolimatta, että suuntiman muutos on huomattava, varsinkin lähestyttäessä hyvin suurta alusta tai hinausta tai lähestyttäessä alusta hyvin läheltä.

8 sääntö

Toimenpiteet yhteentörmäämisen välttämiseksi

- a) Jokainen toimenpide yhteentörmäämisen välttämiseksi on, milloin olosuhteet sen sallivat, suoritettava epäroimättä ja varmasti, hyvissä ajoin ja hyvää merimiestapaa noudattaen.
- b) Jokaisen suunnan ja/tai nopeuden muutoksen yhteentörmäämisen välttämiseksi on, milloin olosuhteet sen sallivat, oltava niin suuri, että se on helposti havaittavissa toisesta aluksesta joko näköhavaintona tai tutkassa; peräkkäisiä vähäisiä suunnan ja/tai nopeuden muutoksia on vältettävä.
- c) Jos tilaa on riittävästi, saattaa suunnan muutos yksinään olla tehokkain toimenpide

välttää lähitilanne edellyttäen, että se suoritetaan hyvissä ajoin, on riittävän suuri eikä johda toiseen lähitilanteeseen.

d) Toimenpiteen, johon on ryhdytty yhteentörmäämisen välttämiseksi toisen aluksen kanssa, on oltava sellainen, että toinen alus sivuutetaan turvallisen välimatkan päässä. Toimenpiteen vaikutusta on huolellisesti seurattava, kunnes alus on lopullisesti sivuutettu ja selvitty siitä.

e) Jos yhteentörmäämisen välttämiseksi on tarpeen tai jos tilanteen arviointi vaatii enemmän aikaa, aluksen on vähennettävä nopeutta tai pysähdyttävä kokonaan pysäyttämällä koneisto tai ottamalla takaisin.

9 sääntö

Ahtaat kulkuväylät

a) Ahtaan kulkuväylän suuntaisesti kulkevan aluksen on pysyttävä niin lähellä kuin on turvallista ja käytännössä mahdollista sitä kulkuväylän ulkoreunaa, joka on aluksen oikealla puolella.

b) Pituudeltaan alle 20 metrin alus tai purjealus ei saa estää sellaisen aluksen kulkua, joka voi navigoida turvallisesti vain itse ahtaassa kulkuväylässä.

c) Alus, joka harjoittaa kalastusta, ei saa estää minkään itse ahtaassa kulkuväylässä navigoivan aluksen kulkua.

d) Alus ei saa ylittää ahdasta kulkuväylää, jos ylitys estää sellaisen aluksen kulkua, joka voi navigoida turvallisesti vain itse kulkuväylässä. Jälkimmäinen alus voi antaa 34 säännön d kappaleessa määrätyn äänimerkin, jos se on epävarma ylittävän aluksen aikeista.

e) 1) Milloin ahtaassa kulkuväylässä ohitus voi tapahtua ainoastaan ohitettavan aluksen ryhdyttyä toimenpiteisiin turvallisen ohituksen varmistamiseksi, ohitusta aikovan aluksen on ilmaistava aikomuksensa antamalla 34 säännön c kappaleen 1 kohdassa määrätty asianmukainen äänimerkki. Ohitettavan aluksen on, jos se suostuu ohitukseen, annettava 34 säännön c kappaleen 2 kohdassa määrätty asianmukainen äänimerkki ja ryhdyttävä toimenpiteisiin turvallisen ohituksen varmistamiseksi. Epäröidessään se voi antaa 34 säännön d kappaleessa määrätyn äänimerkin.

2) Tämä sääntö ei vapauta ohittavaa alusta 13 säännössä määrätystä velvollisuudesta.

f) Aluksen, joka lähestyy sellaista ahtaan kulkuväylän mutkaa tai aluetta, missä muita aluksia saattaa olla välissä olevan, näkyvyyttä haittaavan esteen takana, on navigoitava erityisen valppaasti ja varovasti sekä annettava 34 säännön e kappaleessa määrätty asianmukainen äänimerkki.

g) Jokaisen aluksen on, milloin olosuhteet sen sallivat, vältettävä ankkurointia ahtaassa kulkuväylässä.

10 sääntö

Reittijakojärjestelmät

a) Tätä sääntöä sovelletaan järjestön hyväksymiin reittijakojärjestelmiin.

b) Reittijakojärjestelmää käyttävän aluksen on:

- 1) kuljettava asianomaisen liikennekaistan yleisen liikennesuunnan mukaan;
- 2) mahdollisuuksien mukaan pysyttävä erillään liikennejakolinjasta tai -vyöhykkeestä;
- 3) yleensä saavuttava liikennekaistalle tai lähdeittävä siitä kaistan päätepisteiden kautta, mutta saapuessaan kaistalle sivulta tai lähtiessään kaistalta sivulle, on se tehtävä mahdollisimman pienessä kulmassa yleiseen liikennesuuntaan nähden.

c) Aluksen on mahdollisuuksien mukaan vältettävä liikennekaistojen ylitystä, mutta milloin se on välttämätöntä, on ylitys suoritettava yleiseen liikennesuuntaan nähden niin suorassa kulmassa kuin mahdollista.

d) Rannikkoliikennevyöhykkeitä ei yleensä saa käyttää sellainen kauttakulkuliikenne, joka voi turvallisesti käyttää läheisen reittijakojärjestelmän asianmukaista liikennekaistaa.

e) Muu kuin ylittävä alus ei yleensä saa mennä liikennejakovyöhykkeeseen tai ylittää jakolinjaa paitsi:

- 1) hätätapauksissa välittömän vaaran välttämiseksi;
- 2) harjoittaakseen kalastusta itse liikennejakovyöhykkeessä.

f) Aluksen, joka navigoi reittijakojärjestelmien päätepisiteiden lähetyvillä, on noudatettava erityistä varovaisuutta.

g) Aluksen on mahdollisuuksien mukaan vältettävä ankkurointia reittijakojärjestelmässä tai sen päätepisteiden lähetyvillä.

h) Aluksen, joka ei käytä reittijakojärjestelmää, on kierrettävä se mahdollisimman kaukaa.

i) Alus, joka harjoittaa kalastusta, ei saa estää minkään liikennekaistaa käyttävän aluksen kulkua.

j) Pituudeltaan alle 20 metrin alus tai purjealus ei saa estää liikennekaistaa käyttävän konealuksen turvallista kulkua.

OSA B

OHJAUS- JA KULKUSÄÄNNÖT

II osasto

Toistensa näkyvissä olevien alusten toiminta

11 sääntö

Soveltaminen

Tämän osaston sääntöjä sovelletaan toistensa näkyvissä oleviin aluksiin.

12 sääntö

Purjealukset

a) Kun kaksi purjealusta lähestyy toisiaan niin, että yhteentörmäämisen vaara saattaa syntyä, toisen aluksen on väistettävä toista seuraavasti:

1) kun aluksilla on tuuli eri puolilta, on sen aluksen, jolla on tuuli vasemmalta puolelta, väistettävä toista;

2) kun aluksilla on tuuli samalta puolelta, on sen aluksen, joka on tuulen puolella, väistettävä alusta, joka on suojan puolella;

3) jos alus, jolla on tuuli vasemmalta puolelta, näkee aluksen tuulen puolella eikä varmuudella kykene päättämään, onko toisella aluksella tuuli vasemmalta tai oikealta puolelta, on sen väistettävä toista alusta.

b) Tätä sääntöä sovellettaessa on tuulen puolena pidettävä sen puolen vastakkaista puolta, jolla isopurje pidetään, tai raakapurjealuksen ollessa kysymyksessä, sen puolen vastakkaista puolta, jolla suurin pitkittäispurje pidetään.

13 sääntö

Ohitus

a) Sen estämättä, mitä tämän osaston säännöissä muutoin on määrätty, jokaisen aluksen, joka ohittaa toista alusta, on väistettävä ohitettavaa alusta.

b) Alusta on pidettävä ohittavana aluksena, kun se lähestyy toista alusta jostakin suunnasta enemmän kuin 22,5 astetta tämän poikkiviivan perän puolelta tai toisin sanoen on sellaisessa asemassa ohitettavaan alukseen nähden, että se yöllä voisi nähdä ainoastaan tämän perävalon mutta ei sen kumpaakaan sivuvaloa.

c) Jos alus on epävarma siitä, onko se toiseen alukseen nähden ohittava alus, sen on pidettävä itseään ohittavana aluksena ja toimittava sen mukaisesti.

d) Mikään myöhempi muutos näiden kahden aluksen välisessä suuntimassa ei tee ohittavasta aluksesta alusta, joka näiden sääntöjen tarkoittamassa mielessä leikkaa toisen aluksen suunnan, eikä vapauta sitä velvollisuudesta pysytellä erillään ohittamastaan aluksesta ennen kuin se on lopullisesti ohittanut tämän ja selviytynyt siitä.

14 sääntö

Keulat vastakkain tilanne

a) Kun kaksi konealusta lähestyy toisiaan vastakkaisilta tai lähes vastakkaisilta suunnilta niin, että yhteentörmäämisen vaara saattaa syntyä, kummankin aluksen on muutettava suuntaansa oikealle niin, että ne sivuuttavat toisensa vasen sivu vasenta sivua vastaan.

b) Tällaisen tilanteen katsotaan olevan olemassa, kun alus näkee toisen aluksen suoraan edessään tai melkein suoraan edessään ja yöllä nähdessään toisen aluksen mastovalot linjassa tai melkein linjassa ja/tai molemmat sivuvalot sekä päivällä nähdessään toisen

aluksen vastaavasta näkökulmasta.

c) Jos alus on epävarma siitä, onko tällainen tilanne olemassa, sen on pidettävä tilannetta sellaisena ja toimittava sen mukaisesti.

15 sääntö

Leikkaavat suunnat

Kun kahden konealuksen suunnat leikkaavat toisensa niin, että siihen liittyy yhteentörmäämisen vaara, on sen aluksen, jonka oikealla puolella toinen alus on, väistettävä toista alusta ja, jos olosuhteet sen sallivat, vältettävä menemästä toisen keulan editse.

16 sääntö

Väistämisvelvollisen aluksen toimenpiteet

Jokaisen aluksen, joka on velvollinen väistämään toista alusta, on, mikäli mahdollista, hyvissä ajoin ryhdyttävä tehokkaisiin toimenpiteisiin selviytyäkseen toisesta aluksesta.

17 sääntö

Sen aluksen toimenpiteet, joka ei ole väistämisvelvollinen

a) 1) Milloin toinen kahdesta aluksesta on velvollinen väistämään, on toisen pidettävä suuntansa ja nopeutensa.

2) Jälkimmäinen alus voi kuitenkin ryhtyä toimenpiteisiin yhteentörmäämisen välttämiseksi yksinomaan omalla ohjailutoimenpiteellä niin pian kuin on ilmeistä, että väistämisvelvollinen alus ei ryhdy näiden sääntöjen vaatimiin asianmukaisiin toimenpiteisiin.

b) Jos alus, joka on velvollinen pitämään suuntansa ja nopeutensa, huomaa jostakin syystä joutuneensa niin lähelle toista alusta, ettei yhteentörmäämistä voida yksistään väistämisvelvollisen aluksen toimenpiteillä välttää, on myös sen ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin, joilla yhteentörmääminen parhaiten voidaan estää.

c) Konealus, joka tilanteessa, jossa alusten suunnat leikkaavat toisensa, ryhtyy tämän säännön a kappaleen 2 kohdan mukaisiin toimenpiteisiin yhteentörmäämisen välttämiseksi toisen konealuksen kanssa, ei saa, mikäli olosuhteet sen sallivat, muuttaa suuntaansa vasemmalle itsestään vasemmalla Puolella olevan aluksen vuoksi.

d) Tämä sääntö ei vapauta väistämisvelvollista alusta sen väistämisvelvollisuudesta.

18 sääntö

Alusten keskinäiset velvollisuudet

Jollei 9, 10 ja 13 säännössä toisin määrätä:

a) Kulussa olevan konealuksen on väistettävä:

- 1) ohjailukyvyttöä alusta;
 - 2) alusta, jonka ohjailukyky on rajoitettu;
 - 3) alusta, joka harjoittaa kalastusta;
 - 4) purjealusta.
- b) Kulussa olevan Purjealuksen on väistettävä:
- 1) ohjailukyvyttöä alusta;
 - 2) alusta, jonka ohjailukyky on rajoitettu;
 - 3) alusta, joka harjoittaa kalastusta.
- c) Kulussa olevan aluksen, joka harjoittaa kalastusta, on, mikäli mahdollista, väistettävä:
- 1) ohjailukyvyttöä alusta;
 - 2) alusta, jonka ohjailukyky on rajoitettu.
- d) 1) Jokaisen aluksen, lukuun ottamatta ohjailukyvyttöä alusta tai alusta, jonka ohjailukyky on rajoitettu, on, mikäli olosuhteet sen sallivat, vältettävä estämästä sellaisen aluksen turvallista kulkua, jonka liikkuminen on sen syväyksen rajoittama ja joka näyttää 28 säännön mukaisia merkkejä.
- 2) Aluksen, jonka liikkuminen on sen syväyksen rajoittama, on navigoitava erityisellä varovaisuudella ottaen huomioon erikoistilanteensa.
- e) Vedessä olevan vesilentokoneen on yleensä pysyteltävä erillään kaikista aluksista ja vältettävä estämästä näiden navigointia. Tilanteissa, joissa yhteentörmäämisen vaara on olemassa, vesilentokoneen on kuitenkin noudatettava tämän osan sääntöjä.

OSA B

OHJAUS- JA KULKUSÄÄNNÖT

III osasto

Alusten toiminta näkyvyyden ollessa rajoitettu

19 sääntö

Alusten toiminta näkyvyyden ollessa rajoitettu

- a) Tätä sääntöä sovelletaan aluksiin, jotka eivät ole (toistensa näkyvissä navigoidessaan alueella, jolla näkyvyys on rajoitettu, tai sen läheisyydessä.
- b) Jokaisen aluksen on kuljettava vallitsevaan tilanteeseen ja rajoitetusta näkyvyydestä johtuviin olosuhteisiin soveltuvalla turvallisella nopeudella. Konealuksen koneiden on oltava välittömästi ohjailuvalmiina.

c) Jokaisen aluksen on Kiinnitettävä asianmukaista huomiota vallitsevaan tilanteeseen ja rajoitetusta näkyvyydestä johtuviin olosuhteisiin noudattaessaan tämän osan I osaston sääntöjä.

d) Aluksen, joka ainoastaan tutkan avulla toteaa toisen aluksen, on arvioitava, onko lähitilanne kehittymässä ja/tai onko yhteentörmäämisen vaara olemassa. Milloin näin on, aluksen on ryhdyttävä väistötoimenpiteisiin hyvissä ajoin ja, jos tämä toimenpide on suunnanmuutos, on mikäli mahdollista vältettävä:

1) suunnanmuutosta vasemmalle poikkiviivan keulan puolella olevan aluksen takia, lukuun ottamatta ohitettavaa alusta;

2) suunnanmuutosta poikkiviivan kohdalla tai sen perän puolella olevaa alusta kohti.

e) Ellei ole todettu, ettei yhteentörmäämisen vaaraa ole olemassa, on jokaisen aluksen, joka kuulee toisen aluksen sumumerkin ilmeisesti poikkiviivansa keulan puolelta tai joka ei voi välttää lähitilannetta poikkiviivansa keulan puolella olevan aluksen kanssa, vähennettävä nopeutensa vähimpään mahdolliseen, jolla se voi pitää suuntansa. Jos on välttämätöntä, aluksen on pysähdyttävä kokonaan ja joka tapauksessa navigoitava äärimmäisen varovasti, kunnes yhteentörmäämisen vaara on ohi.

OSA C

VALOT JA MERKKIKUVIOT

20 sääntö

Soveltaminen

a) Tämän osan sääntöjä on noudatettava kaikissa sääolosuhteissa.

b) Valoja koskevia sääntöjä on noudatettava auringonlaskusta auringonnousuun, eikä sinä aikana saa näyttää muita valoja, paitsi sellaisia, joita ei voida erehtyä käsittämään näissä säännöissä määrättyiksi valoiksi tai jotka eivät heikennä niiden näkyvyyttä tai tunnusten selvyyttä eivätkä haittaa asianmukaista tähystystä.

c) Näissä säännöissä määrättyjä valoja, milloin ne on asennettu, on näkyvyyden ollessa rajoitettu näytettävä myös auringonnoususta auringonlaskuun, ja niitä voidaan näyttää kaikissa muissakin olosuhteissa, joissa se katsotaan tarpeelliseksi.

d) Merkkikuvioita koskevia sääntöjä on noudatettava päivällä.

e) Näissä säännöissä määrättyjen valojen ja merkkikuvioiden on täytettävä näiden sääntöjen I liitteen määräykset.

21 sääntö

Määritelmät

a) Mastovalo tarkoittaa aluksen pitkittäiskeskiviivan yläpuolelle asetettua valkoista valoa, joka näkyy keskeytymättömänä 225 asteen suuruudessa näköpiirin kaareissa ja on niin asennettu, että se näkyy suoraan keulasta 22,5 astetta aluksen poikkiviivan perän puolelle

kummallakin sivulla.

b) Sivuvälöt tarkoittavat vihreää valoa oikealla sivulla ja punaista valoa vasemmalla sivulla, jotka molemmat näkyvät keskeytymättömänä 112,5 asteen suuruudessa näköpiirin kaareissa ja ovat niin asennetut, että ne näkyvät suoraan edestä 22,5 astetta aluksen poikkiviivan perän puolelle vastaavasti oikealla ja vasemmalla puolella. Pituudeltaan alle 20 metrin aluksessa voidaan sivuvälöt asentaa yhdistettyyn lyhtyyn aluksen pitkittäisakeskiviivalle.

c) Perävalo tarkoittaa niin lähelle aluksen perää kuin mahdollista asetettua valkoista valoa, joka näkyy keskeytymättömänä 135 asteen suuruudessa näköpiirin kaareissa ja on niin asennettu, että se näkyy 67,5 astetta suoraan perästä aluksen kummallekin puolelle.

d) Hinausvalo tarkoittaa keltaista valoa, jolla on samat ominaisuudet kuin tämän säännön c kappaleessa määritellyllä perävalolla.

e) Ympäri näköpiirin näkyvä valo tarkoittaa valoa, joka näkyy keskeytymättömänä 360 asteen suuruudessa näköpiirin kaareissa. f) Vilkkuvalo tarkoittaa valoa, joka säännöllisin väliajoin vilkkuu 120 kertaa tai enemmän minuutissa.

22 sääntö

Valojen näkyvyys

Näissä säännöissä määrättyillä valoilla on oltava näiden sääntöjen I liitteen 8 kohdan määräysten mukainen voima näkyäkseen seuraavilla vähimmäisetäisyyksillä:

a) Pituudeltaan vähintään 50 metrin aluksessa:

-- mastovallo, 6 meripeninkulmaa;

-- sivuvalo, 3 meripeninkulmaa;

-- perävalo, 3 meripeninkulmaa;

-- hinausvalo, 3 meripeninkulmaa;

-- valkoinen, punainen, vihreä tai keltainen ympäri näköpiirin näkyvä valo, 3 meripeninkulmaa.

b) Pituudeltaan vähintään 12 metrin mutta alle 50 metrin aluksessa:

-- mastovallo, 5 meripeninkulmaa; paitsi pituudeltaan alle 20 metrin aluksessa 3 meripeninkulmaa;

- sivuvalo, 2 meripeninkulmaa;

- perävalo, 2 meripeninkulmaa;

- hinausvalo, 2 meripeninkulmaa;

- valkoinen, punainen, vihreä tai keltainen ympäri näköpiirin näkyvä valo, 2 meripeninkulmaa.

c) Pituudeltaan alle 12 metrin aluksessa:

- mastovallo, 2 meripeninkulmaa;
- sivuvalo, 1 meripeninkulma;
- perävalo, 2 meripeninkulmaa;
- hinausvalo, 2 meripeninkulmaa;
- valkoinen, Punainen, vihreä tai keltainen ympäri näköpiirin näkyvä valo, 2 meripeninkulmaa.

23 sääntö

Kulussa olevat konealukset

a) Kulussa olevan konealuksen on näytettävä seuraavia valoja:

- 1) mastovallo aluksen keulaosassa;
- 2) toinen mastovallo perän puolella ja korkeammalla kuin keulaosassa oleva mastovallo; pituudeltaan alle 50 metrin alus ei ole velvollinen näyttämään tällaista valoa, mutta voi sitä näyttää;
- 3) sivuvalot;
- 4) perävalo.

b) Ilmatyynyaluksen on liikuessaan ilman uppoamaa näytettävä tämän säännön a kappaleessa määrättyjen valojen lisäksi ympäri näköpiirin näkyvää keltaista vilkkuvaloa.

c) Pituudeltaan alle 7 metrin konealus, jonka suurin nopeus on enintään 7 solmua, voi tämän säännön a kappaleessa määrättyjen valojen asemesta näyttää ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa. Tällaisen aluksen on, milloin mahdollista, näytettävä myös sivuvaloja.

24 sääntö

Hinaaminen ja työntäminen

a) Hinaavan konealuksen on näytettävä seuraavia valoja ja merkkikuvioita:

- 1) kaksi mastovaloa pystysuoraan päällekkäin aluksen keulaosassa 23 säännön a kappaleen 1 kohdassa määrätyn valon asemesta ja kun hinausvalon pituus hinaavan aluksen perästä hinattavan perään on enemmän kuin 200 metriä, kolme tällaista valoa pystysuoraan päällekkäin;
- 2) sivuvalot;
- 3) perävalo;

- 4) hinausvalo pystysuoraan perävalon yläpuolella;
- 5) kaksoiskartio, parhaiten näkyvässä paikassa, jos hinausksen pituus on enemmän kuin 200 metriä.
 - b) Milloin työntävä ja työnnettävä alus ovat jäykästi kiinnitettynä toisiinsa muodostaen yhdistelmäyksikön, ne on katsottava yhdeksi konealukseksi ja niiden on näytettävä 23 (säännössä määrättyjä valoja.
 - c) Lukuun ottamatta yhdistelmäyksikköä on konealuksen, joka työntää tai hinaa sivulla, näytettävä seuraavia valoja:
 - 1) kaksi mastovaloa pystysuoraan päällekkäin aluksen keulaosassa 23 säännön a kappaleen 1 kohdassa määrätyn valon asemesta;
 - 2) sivuvalot;
 - 3) perävalo.
 - d) Konealukseen, johon sovelletaan tämän säännön a ja c kappaletta, on myös sovellettava 23 säännön a kappaleen 2 kohtaa.
 - e) Aluksen tai esineen, jota hinataan, on näytettävä seuraavia valoja ja merkkikuvioita:
 - 1) sivuvalot;
 - 2) perävalo;
 - 3) kaksoiskartio, parhaiten näkyvässä paikassa, jos hinausksen pituus on enemmän kuin 200 metriä.
 - f) Edellyttäen, että useita aluksia hinataan sivulta tai työnnetään ryhmässä, niiden on näytettävä valoja kuin ne olisivat yksi alus,
 - 1) aluksen, jota työnnetään ja joka ei ole osana yhdistelmäyksiköstä, on näytettävä sivuvaloja keulaosassa;
 - 2) aluksen, jota hinataan sivulla, on näytettävä perävaloa ja keulaosassa sivuvaloja.
 - g) Milloin jonkin pätevän syyn takia hinattavan aluksen tai esineen ei ole käytännössä mahdollista näyttää tämän säännön e kappaleessa määrättyjä valoja, on ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin hinattavan aluksen tai esineen valaisemiseksi tai ainakin sen osoittamiseksi, että läheisyydessä on alus tai esine ilman valoja.

25 sääntö

Kulussa olevat purjealukset ja soutuveneet

- a) Kulussa olevan purjealuksen on näytettävä seuraavia valoja:
 - 1) sivuvalot;
 - 2) perävalo.

b) Pituudeltaan alle 12 metrin purjealuksessa voidaan pitää tämän säännön a kappaleessa määrätyt valot yhdistetyssä lyhdyssä maston huipussa tai lähellä huippua parhaiten näkyvässä paikassa.

c) Tämän säännön a kappaleessa määrättyjen valojen lisäksi kulussa oleva purjealus voi näyttää mastonsa huipussa tai lähellä huippua, parhaiten näkyvässä paikassa, kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa, joista ylempi on punainen ja alempi vihreä. Näitä valoja ei saa näyttää yhtäaikaisesti tämän säännön b kappaleessa sallitun yhdistetyn lyhdyn kanssa.

d) 1) Pituudeltaan alle 7 metrin purjevene on, milloin käytännössä mahdollista, näytettävä tämän säännön a tai b kappaleessa määrättyjä valoja, mutta jollei se näytä niitä, sen on pidettävä valmiina saatavilla valkoista valoa näyttävä sähkölamppu tai sytytetty lyhty, jota on näytettävä riittävän hyvissä ajoin yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi.

2) Soutuvene voi näyttää tässä säännössä purjealuksille määrättyjä valoja, mutta jollei se näytä niitä, sen on pidettävä valmiina saatavilla valkoista valoa näyttävä sähkölamppu tai sytytetty lyhty, jota on näytettävä riittävän hyvissä ajoin yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi

e) Aluksen, joka kulkee purjein käyttäen samalla kuljetusvoimanaan konetta, on näytettävä keulaosassaan parhaiten näkyvässä paikassa kartiota kärki alapäin.

26 sääntö

Kalastusalukset

a) Aluksen, joka harjoittaa kalastusta, on kulussa tai ankkuroituna ollessaan näytettävä vain tässä säännössä määrättyjä valoja ja merkkikuvioita.

b) Aluksen, joka harjoittaa laahuskalastusta, jolla tarkoitetaan laahusnuotan tai muun pyydyksen vetämistä veden halki, on näytettävä:

1) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa, joista ylempi on vihreä ja alempi valkoinen, tai merkkikuvioita, jonka muodostaa kaksi pystysuoraan päällekkäin kärjet vastakkain olevaa kartiota; pituudeltaan alle 20 metrin alus voi tämän merkkikuvion asemesta näyttää koria;

2) mastovaloa perän puolella ja korkeammalla kuin ympäri näköpiirin näkyvä vihreä valo; pituudeltaan alle 50 metrin alus ei ole velvollinen näyttämään tällaista valoa mutta voi näyttää sitä;

3) liikkeessaan veden halki tässä kappaleessa määrättyjen valojen lisäksi sivuvaloja ja perävaloa.

c) Aluksen, joka harjoittaa muuta kalastusta kuin laahuskalastusta, on näytettävä:

1) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa, joista ylempi on punainen ja alempi valkoinen, tai merkkikuvioita, jonka muodostaa kaksi pystysuoraan päällekkäin kärjet vastakkain olevaa kartiota; pituudeltaan alle 20 metrin alus voi tämän merkkikuvion asemesta näyttää koria;

- 2) milloin pyydykset ulottuvat pitemmälle kuin 150 metriä vaakasuoraan aluksesta, ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa tai kartiota kärki ylöspäin pyydyksen suuntaan;
- 3) liikkuessaan veden halki tässä kappaleessa määrättyjen valojen lisäksi sivuvaloja ja perävaloa.
- d) Alus, joka harjoittaa kalastusta välittömästi toisten kalastusta harjoittavien alusten läheisyydessä, voi näyttää näiden sääntöjen II liitteessä mainittuja lisävaloja.
- e) Alus, kun se ei harjoita kalastusta, ei saa näyttää tässä säännössä määrättyjä valoja tai merkkikuvioita vaan ainoastaan vastaavan pituiselle alukselle määrättyjä valoja tai merkkikuvioita.

27 sääntö

Ohjailukyvyttömät alukset tai alukset, joiden ohjailukyky on rajoitettu

a) Ohjailukyvyttömän aluksen on näytettävä:

- 1) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää punaista valoa, parhaiten näkyvässä paikassa;
- 2) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa palloa tai pallon muotoista merkkikuvioita, parhaiten näkyvässä paikassa;
- 3) liikkuessaan veden halki, tässä kappaleessa määrättyjen valojen lisäksi sivuvaloja ja perävaloa.

b) Aluksen, jonka ohjailukyky on rajoitettu, lukuun ottamatta miinanraivausta suorittavaa alusta, on näytettävä:

- 1) kolmea pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa, parhaiten näkyvässä paikassa. Ylimmän ja alimman näistä valoista on oltava punainen sekä keskimmäisen valkoinen;
- 2) kolmea pystysuoraan päällekkäin olevaa merkkikuvioita parhaiten näkyvässä paikassa. Ylimmän ja alimman näistä merkkikuvioista on oltava palloja sekä keskimmäisen kaksoiskartio;
- 3) liikkuessaan veden halki tämän kappaleen 1 kohdassa määrättyjen valojen lisäksi mastovaloja, sivuvaloja ja perävaloa;
- 4) ankkuroituna ollessaan tämän kappaleen 1 ja 2 kohdassa määrättyjen valojen tai merkkikuvioiden lisäksi valoa, valoja tai merkkikuvioita, joista määrätään 30 säännössä.

c) Aluksen, joka suorittaa senlaatuista hinausta, ettei se voi poiketa suunnastaan, on näytettävä tämän säännön b kappaleen 1 ja 2 kohdassa määrättyjen valojen ja merkkikuvioiden lisäksi valoja tai merkkikuvioita, joista määrätään 24 säännön a kappaleessa.

d) Ruoppausta tai vedenalaista työtä suorittavan aluksen, jonka ohjailukyky on rajoitettu, on näytettävä tämän säännön b kappaleessa määrättyjä valoja ja merkkikuvioita ja on tämän lisäksi, kun este on olemassa, näytettävä:

- 1) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa ympäri näköpiirin näkyvää punaista valoa tai kahta Pystysuoraan päällekkäin olevaa palloa osoittamaan sitä puolta, jolla on este;
 - 2) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää vihreää valoa tai kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa kaksoiskartiota osoittamaan sitä puolta, jolta ohitus voi tapahtua;
 - 3) liikkeessaan veden halki tässä kappaleessa määrättyjen valojen lisäksi mastovaloja, sivuvaloja ja perävaloa;
 - 4) aluksen, johon tämän kappaleen määräyksiä sovelletaan, on näytettävä ankkuroituna ollessaan 30 säännössä määrättyjen valojen tai merkkikuvion asemesta tämän kappaleen 1 ja 2 kohdassa määrättyjä valoja tai merkkikuvioita.
- e) Milloin sukellustoimintaa harjoitetaan sen kokoiselta alukselta, että sen on käytännössä mahdotonta näyttää tämän säännön d kappaleessa määrättyjä merkkikuvioita, on aluksen näytettävä kansainvälistä viestilippua A vähintään 1 metrin korkuisena levynä. On varmistauduttava siitä, että merkkikuvio näkyy ympäri näköpiirin.
- f) Aluksen, joka suorittaa miinanraivausta, on näytettävä 23 säännössä konealukselle määrättyjen valojen lisäksi kolmea ympäri näköpiirin näkyvää vihreää valoa tai kolmea palloa. Yhtä näistä valoista tai merkkikuvioista on näytettävä keulamaston huipussa tai lähellä huippua ja yhtä keularaa'an kummassakin nokassa. Nämä valot tai merkkikuviot osoittavat, että toisen aluksen on vaarallista tulla 1000 metriä lähemmäksi miinanraivaajan peräpuolta tai 500 metriä lähemmäksi sen kumpaakaan sivua.
- g) Pituudeltaan alle 7 metrin alus ei ole velvollinen näyttämään tässä säännössä määrättyjä valoja.
- h) Tässä säännössä määrätyt valot ja merkkikuviot eivät ole hädässä olevien ja apua pyytävien alusten merkkejä. Sellaiset merkit määritellään näiden sääntöjen IV liitteessä.

28 sääntö

Alukset, joiden liikkuminen on syvyyksen rajoittama

Alus, jonka liikkumista rajoittaa sen syväys, voi konealukselle 23 säännössä määrättyjen valojen lisäksi näyttää, parhaiten näkyvässä paikassa, lieriötä tai kolmea pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää punaista valoa.

29 sääntö

Luotsialukset

a) Luotsaustehtävissä olevan aluksen on näytettävä:

- 1) maston huipussa tai lähellä huippua, kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa, joista ylempi on valkoinen ja alempi punainen;
- 2) kulussa ollessaan lisäksi sivuvaloja ja perävaloa;
- 3) ankkuroituna ollessaan 1 kohdassa määrättyjen valojen lisäksi ankkurivaloa, valoja tai

merkkikuvia.

b) Luotsialuksen, kun se ei ole luotsaustehtävissä, on näytettävä valoja tai merkkikuvioita, jotka on määrätty vastaavanlaiselle ja samanpituiselle alukselle.

30 sääntö

Ankkuroidut ja karilla olevat alukset

a) Aluksen on ankkuroituna ollessaan näytettävä parhaiten näkyvässä paikassa:

1) keulaosassa ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa tai palloa;

2) perässä tai lähellä perää ja 1 kohdassa määrättyä valoa alempana ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa.

b) Pituudeltaan alle 50 metrin alus voi näyttää tämän säännön a kappaleessa määrättyjen valojen asemesta, parhaiten näkyvässä paikassa, ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa.

c) Ankkuroituna ollessaan alus voi käyttää ja pituudeltaan vähintään 100 metrin aluksen on käytettävä myös saatavissa olevia työ- tai vastaavia valoja kansien valaisemiseksi.

d) Karilla olevan aluksen on näytettävä tämän säännön a tai b kappaleessa määrättyjä valoja sekä lisäksi parhaiten näkyvässä paikassa:

1) kahta ympäri näköpiirin näkyvää punaista valoa pystysuoraan päällekkäin;

2) kolmea palloa pystysuoraan päällekkäin.

e) Pituudeltaan alle 7 metrin alus ollessaan ankkuroituna tai karilla palkassa, joka ei ole ahtaassa väylässä, kulkuvedessä tai ankkurointipaikassa tai näiden läheisyydessä tai missä muut alukset yleensä liikennöivät, ei ole velvollinen näyttämään tämän säännön a, b tai d kappaleessa määrättyjä valoja tai merkkikuvioita.

31 sääntö

Vesilentokoneet

Milloin vesilentokoneen on käytännössä mahdotonta näyttää valoja ja merkkikuvioita siten kuin tämän osan säännöissä on määrätty niiden tunnuksista ja sijoituksista, sen on näytettävä valoja ja merkkikuvioita, joiden tunnuksat ja sijoitukset mahdollisimman läheisesti vastaavat niitä.

OSA D

ÄÄNI- JA VALOMERKIT

32 sääntö

Määritelmät

a) Vihellin tarkoittaa jokaista äänimerkkilaitetta, jolla voidaan antaa määrätty äänimerkit ja

joka täyttää näiden sääntöjen III liitteessä annetut määräykset.

- b) Lyhyt ääni tarkoittaa noin 1 sekunnin kestäväää äänimerkkiä.
- c) Pitkä ääni tarkoittaa 4-6 sekuntia kestäväää äänimerkkiä.

33 sääntö

Äänimerkkivarusteet

- a) Pituudeltaan vähintään 12 metrin aluksessa on oltava vihellin ja laivakello sekä pituudeltaan vähintään 100 metrin aluksessa lisäksi kumistin, jonka ääntä ja sointia ei voida erehtyä pitämään laivakellon soittona. Viheltimen, laivakellon sekä kumistimen on täytettävä näiden sääntöjen III liitteessä annetut yksityiskohtaiset määräykset. Laivakello tai kumistin taikka molemmat voidaan korvata muulla laitteella, jolla voidaan antaa samanlaatuisia äänimerkkejä, edellyttäen, että vaadittavat äänimerkit myös aina voidaan antaa käsikäyttöisinä.
- b) Pituudeltaan alle 12 metrin alus ei ole velvollinen pitämään tämän säännön a kappaleessa määrättyjä äänimerkkivarusteita, mutta jollei näitä laitteita ole, on aluksessa oltava jokin muu laite, jolla voidaan antaa voimakas äänimerkki.

34 sääntö

Ohjailu- ja varoitusmerkit

a) Kun alukset ovat toistensa näkyvissä, on kulussa olevan konealuksen, ohjaillessaan näissä säännöissä sallitulla tai määrättyllä tavalla, ilmoitettava siitä viheltimellään seuraavin äänimerkein:

- yksi lyhyt ääni tarkoittaa "Muutan suuntani oikealle";
- kaksi lyhyttä ääntä tarkoittaa "Muutan suuntani vasemmalle";
- kolme lyhyttä ääntä tarkoittaa "Käytän potkurivoimaani taaksepäin".

b) Jokainen alus voi täydentää tämän säännön a kappaleessa määrättyjä äänimerkkejä valomerkeillä, joita voidaan toistaa ohjailutoimenpiteen aikana niin pitkään kuin on tarpeellista:

1) nämä valomerkit tarkoittavat:

- yksi vilkku "Muutan suuntani oikealle";
- kaksi vilkkua "Muutan suuntani vasemmalle";
- kolme vilkkua "Käytän potkurivoimaani taaksepäin";

2) jokaisen vilkun kestoajan on oltava noin yksi sekunti, vilkkujen väliajan noin yksi sekunti ja perättäisten valoryhmien välisen ajan on oltava vähintään 10 sekuntia;

3) tämän merkin antamiseksi käytettävän valon, jos sellainen on asennettu, on oltava ympäri näköpiirin vähintään 5 meripeninkulman etäisyyteen näkyvä valkoinen valo ja sen

on täytettävä I liitteen määräykset.

c) Kun alukset ovat toistensa näkyvissä ahtaassa kulkuväylässä:

1) aluksen, jonka aikomuksena on ohittaa toinen alus, on 9 säännön e kappaleen 1 kohdan mukaan ilmoitettava aikomuksestaan seuraavin äänimerkein viheltimellään:

- kolme peräkkäistä ääntä, nimittäin kaksi pitkää ja yksi lyhyt, tarkoittaa "Aikomukseni on ohittaa teidät oikealta puoleltanne";

- neljä peräkkäistä ääntä, nimittäin kaksi pitkää ja kaksi lyhyttä, tarkoittaa: "Aikomukseni on ohittaa teidät vasemmalta puoleltanne";

2) ohitettavan aluksen, toimiessaan 9 säännön e kappaleen 1 kohdan mukaan, on ilmoitettava suostumuksestaan seuraavin äänimerkein viheltimellään:

- neljä peräkkäistä ääntä, nimittäin yksi pitkä, yksi lyhyt, yksi pitkä ja yksi lyhyt, tässä järjestyksessä.

d) Kun toistensa näkyvissä olevat alukset lähestyvät toisiaan ja toinen alus jostakin syystä ei käsitä toisen aluksen aikeita tai toimenpiteitä tai on epätietoinen siitä, ryhtyykö toinen alus riittäviin toimenpiteisiin yhteentörmäämisen välttämiseksi, epäröivän aluksen on viipymättä ilmaistava epäilynsä antamalla viheltimellään vähintään viisi lyhyttä toisiaan nopeasti seuraavaa ääntä. Tätä äänimerkkiä voidaan täydentää valomerkillä antamalla vähintään viisi lyhyttä ja nopeaa vilkkua.

e) Aluksen, joka lähestyy sellaista kulkuväylän mutkaa tai aluetta, missä muita aluksia saattaa olla välissä olevan, näkyvyyttä haittaavan esteen takana, on annettava viheltimellään yksi pitkä ääni. Jokaisen lähestyvän aluksen, joka on kuulomatkan päässä mutkan tai välissä olevan esteen takana, on vastattava tähän äänimerkkiin pitkällä äänimerkillä.

f) Milloin aluksessa viheltimiä on asennettu yli 100 metrin etäisyydelle toisistaan, on ainoastaan yhtä vihellintä käytettävä ohjailu- ja varoitusmerkkejä annettaessa.

35 sääntö

Äänimerkit näkyvyyden ollessa rajoitettu

Alueella, jolla näkyvyys on rajoitettu, tai sen läheisyydessä on tässä säännössä määrätty äänimerkit annettava sekä päivällä että yöllä seuraavasti:

a) Konealuksen, joka liikkuu veden halki, on enintään 2 minuutin väliajoin annettava pitkä ääni.

b) Kulussa olevan konealuksen, joka on pysähtynyt eikä liiku veden halki, on enintään 2 minuutin väliajoin annettava kaksi pitkää ääntä, joiden välillä on noin 2 sekunnin tauko.

c) Ohjailukyvyttömän aluksen, aluksen, jonka ohjailukyky on rajoitettu, aluksen, jonka liikkumista rajoittaa sen syväys, purjealuksen, aluksen, joka harjoittaa kalastusta, ja aluksen, joka hinaa tai työntää toista alusta, on tämän säännön a tai b kappaleessa määrättyjen äänimerkkien sijasta annettava enintään 2 minuutin väliajoin kolme peräkkäistä ääntä, nimittäin yksi pitkä ja kaksi lyhyttä.

d) Hinattavan aluksen tai jos hinattavana on useampia kuin yksi alus, viimeisen niistä on annettava, jos se on miehitetty, enintään 2 minuutin väliajoin neljä peräkkäistä ääntä, nimittäin yksi pitkä ja kolme lyhyttä. Mikäli mahdollista, tämä äänimerkki on annettava heti hinaavan aluksen antaman äänimerkin jälkeen.

e) Milloin työntävä ja työnnettävä alus ovat jäykästi kiinnitettyinä toisiinsa muodostaen yhdistelmäyksikön, on ne katsottava yhdeksi konealukseksi ja sen on annettava tämän säännön a tai b kappaleessa määrätyt äänimerkit.

f) Ankkuroituna olevan aluksen on soitettava enintään 1 minuutin väliajoin laivakelloa rivakasti noin 5 sekunnin ajan. Vähintään 100 metrin pituisessa aluksessa laivakelloa on soitettava aluksen keulaosassa ja välittömästi sen jälkeen on aluksen perässä annettava noin 5 sekunnin ajan äänimerkkejä rivakasti kumistimella. Ankkuroituna oleva alus voi lisäksi antaa kolme peräkkäistä ääntä viheltimellään, nimittäin yhden lyhyen, yhden pitkän ja yhden lyhyen varoittaakseen lähestyvää alusta paikastaan ja yhteentörmäämisen mahdollisuudesta.

g) Karilla olevan aluksen on annettava tämän säännön f kappaleessa määrätty äänimerkki laivakellolla ja vaadittaessa kumistimella sekä lisäksi välittömästi jokaisen tällaisen rivakan kellonsoiton edellä ja jälkeen kolme erillistä ja selvää lyöntiä laivakellolla. Karilla oleva alus voi lisäksi antaa sopivan äänimerkin viheltimellään.

h) Pituudeltaan alle 12 metrin alus ei ole velvollinen antamaan edellä mainittuja äänimerkkejä. Jollei se anna niitä, sen on enintään 2 minuutin väliajoin annettava jokin muu voimakas äänimerkki.

i) Luotsaustehtävissä oleva luotsialus voi tämän säännön a, b tai f kappaleessa määrättyjen äänimerkkien lisäksi antaa neljä lyhyttä ääntä käsittävän tunnistamismerkkin.

36 sääntö

Merkit huomion herättämiseksi

Jos on välttämätöntä, saa jokainen alus toisen aluksen huomion herättämiseksi antaa valo. tai äänimerkkejä, joita ei voida erehtyä käsittämään miksikään muualla näissä säännöissä määräytyiksi merkeiksi, tai voi suunnata valonheittimensä valokeilan vaaraa kohti siten, ettei se häiritse mitään alusta.

37 sääntö

Hätämerkit

Kun alus on hädässä ja pyytää apua, sen on käytettävä tai näytettävä näiden sääntöjen IV liitteessä määräytyjä hätämerkkejä.

OSA E

VAPAUTUKSET

38 sääntö

Vapautukset

Jokainen alus (tai alusluokka), joka täyttää yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä vuonna 1960 tehtyjen kansainvälisten sääntöjen määräykset ja jonka köli on laskettu, tai joka on vastaavassa rakennusvaiheessa ennen näiden sääntöjen voimaantuloa, voidaan vapauttaa näiden sääntöjen määräyksistä seuraavasti:

a) Asentamasta valoja, jotka täyttävät 22 säännön vaatimukset näkyvyydestä, neljäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

b) Asentamasta valoja, jotka täyttävät näiden sääntöjen I liitteen 7 kohdan värien erittelyä koskevat vaatimukset, neljäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

c) Valojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu siirtymisestä metrijärjestelmään ja siitä aiheutuvista pyöristyksistä, pysyvä vapautus.

d) 1) Pituudeltaan alle 150 metrin alusten mastovalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu I liitteen 3 a kohdan määräyksistä, pysyvä vapautus.

2) Pituudeltaan vähintään 150 metrin alusten mastovalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu näiden sääntöjen I liitteen 3 a kohdan määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

e) Mastovalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu I liitteen 2 b kohdan määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

f) Sivuvalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu I liitteen 2 g ja 3 b kohdan määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

g) III liitteessä äänimerkkilaitteesta annetuista määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

Liite I Valojen ja merkkikuvioden sijoitus ja teknilliset yksityiskohdat

1. Määritelmä

Sanonta korkeus rungon yläpuolella tarkoittaa korkeutta ylimmän yhtäjaksoisen kannen yläpuolella.

2. Valojen sijoitukset ja etäisyydet pystytasossa

a) Pituudeltaan vähintään 20 metrin konealuksessa on mastovalot sijoitettava seuraavasti:

1) keulamastovallo tai, jos pidetään ainoastaan yhtä mastovaloa, tämä valo vähintään 6 metriä rungon yläpuolelle tai, jos aluksen leveys on suurempi kuin 6 metriä, vähintään aluksen leveyden verran rungon yläpuolelle, kuitenkin niin, että valon ei tarvitse olla korkeammalla kuin 12 metriä rungon yläpuolella;

2) milloin kahta mastovaloa pidetään, on peränpuoleisen valon oltava vähintään 4,5 metriä keulanpuoleista valoa korkeammalla pystytasossa.

b) Konealusten mastovalojen pystysuoran korkeuseron on oltava sellainen, että kaikissa normaaleissa viippausolosuhteissa peränpuoleinen valo näkyy keulanpuoleisen valon yläpuolella ja siitä erillään 1 000 metrin etäisyydellä keulasta katsottuna merenpinnasta.

- c) Pituudeltaan 12 metrin mutta alle 20 metrin konealuksen mastovalo on sijoitettava vähintään 2,5 metriä partaan yläpuolelle.
- d) Pituudeltaan alle 12 metrin konealus voi pitää ylimmän valonsa alempana kuin 2,5 metriä partaan yläpuolella. Milloin kuitenkin sivuvalojen ja perävalon lisäksi mastovaloa pidetään, on tällainen mastovalo pidettävä vähintään 1 metri sivuvaloja korkeammalla.
- e) Yksi niistä kahdesta tai kolmesta mastovalosta, jotka on määrätty konealukselle, joka hinaa tai työntää toista alusta, on sijoitettava kuten konealuksen keulanpuoleinen mastovalo.
- f) Mastovalo tai -valot on aina sijoitettava siten, että ne ovat kaikkien muiden valojen ja esteiden yläpuolella ja niistä erillään.
- g) Konealuksen sivuvalot on sijoitettava korkeudelle, joka on rungosta lukien enintään kolme neljännestä keulanpuoleisen mastovalon korkeudesta. Ne eivät saa olla niin alhaalla, että kansivalot häiritsevät niitä.
- h) Milloin pituudeltaan alle 20 metrin konealuksessa sivuvalot pidetään yhdistetyssä lyhdyssä, on tämän lyhdyn oltava vähintään 1 metri mastovalon alapuolella.
- i) Milloin säännöissä määrätään kaksi tai kolme valoa pystysuoraan päällekkäin, valot on sijoitettava seuraavasti:
- 1) pituudeltaan vähintään 20 metrin aluksessa nämä valot on sijoitettava vähintään 2 metrin etäisyydelle toisistaan ja alimman näistä valoista on oltava vähintään 4 metriä rungon yläpuolella, paitsi milloin hinausvalo vaaditaan
 - 2) pituudeltaan alle 20 metrin aluksessa nämä valot on sijoitettava vähintään 1 metrin etäisyydelle toisistaan ja alimman näistä valoista on oltava vähintään 2 metriä partaan yläpuolella, paitsi milloin hinausvalo vaaditaan;
 - 3) milloin pidetään kolmea valoa, on niiden oltava tasaetäisyydellä toisistaan.
- j) Kalastusta harjoittavalle kalastusalukselle määrätystä kahdesta ympäri näköpiirin näkyvästä valosta alemman on oltava sivuvalojen yläpuolella korkeudella, joka on vähintään kaksi kertaa näiden kahden pystysuoraan päällekkäin olevien valojen välinen etäisyys.
- k) Kahta ankkurivaloa pidettäessä on keulanpuoleisen oltava vähintään 4,5 metriä peräpuoleista korkeammalla. Pituudeltaan vähintään 50 metrin aluksessa on keulanpuoleisen ankkurivalon oltava vähintään 6 metriä rungon yläpuolella.

3. Valojen sijoitukset ja etäisyydet vaakatasossa

- a) Milloin konealuksessa on oltava kaksi mastovaloa, on niiden vaakasuoran välimatkan oltava vähintään puolet aluksen pituudesta, mutta sen ei tarvitse olla yli 100 metriä. Keulanpuoleista valoa ei saa sijoittaa keulasta peräänpäin enempää kuin neljänneksen aluksen pituudesta.
- b) Pituudeltaan vähintään 20 metrin aluksessa sivuvaloja ei saa sijoittaa keulanpuoleisen mastovalon etupuolelle. Ne on sijoitettava aluksen sivulle tai lähelle sitä.

4. Kalastusalusten, ruoppaajien ja vedenalaista työtä suorittavien alusten suuntaa osoittavien valojen sijaintia koskevat yksityiskohdat

a) Kalastusta harjoittavalla aluksella 26 säännön c kappaleen 2 kohdassa määrätyn vedessä olevan pyydyksen suuntaa osoittavan valon on oltava vähintään 2 metrin ja enintään 6 metrin vaakasuoralla etäisyydellä ympäri näköpiirin näkyvästä punaisesta ja valkoisesta valosta. Tätä valoa ei saa sijoittaa 26 säännön c kappaleen 1 kohdassa määrättyä ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa korkeammalle eikä sivuvaloja alemmaksi.

b) Ne valot ja merkkikuviot, joita ruoppausta tai vedenalaista työtä suorittavassa aluksessa pidetään 27 säännön d kappaleen 1 ja 2 kohdan mukaan osoittamaan sitä puolta, jolla on este ja/tai sitä puolta, jolta turvallisesti voidaan sivuuttaa, on sijoitettava vaakatasossa niin etäälle toisistaan kuin käytännössä mahdollista, mutta ei missään tapauksessa 2 metriä lähemmäksi 27 säännön b kappaleen 1 ja 2 kohdassa määrättyjä valoja tai merkkikuvioita. Ylempää näistä valoista tai merkkikuvioista ei saa missään tapauksessa pitää korkeammalla kuin alinta niistä kolmesta valosta tai merkkikuvioista, joista määrätään 27 säännön b kappaleen 1 ja 2 kohdassa.

5. Sivuvalojen varjostimet

Sivuvalojen sisäpuolella on oltava himmeän mustaksi maalatut varjostimet, jotka täyttävät tämän liitteen 9 kohdan määräykset. Yhdistettyyn lyhtyyn, jossa käytetään yksinkertaista pystysuoraa hehkulankaa ja jossa on erittäin kapea erotus punaisen ja vihreän sektorin välillä, ulkopuolista varjostinta ei vaadita.

6. Merkkikuviot

a) Merkkikuvioiden on oltava mustat ja seuraavan kokoiset:

1) pallon halkaisijan on oltava vähintään 0,6 metriä;

2) kartion kannan halkaisijan on oltava vähintään 0,6 metriä ja sen korkeuden on oltava sama kuin sen halkaisijan;

3) lieriön halkaisijan on oltava vähintään 0,6 metriä ja sen korkeuden on oltava kaksi kertaa halkaisija;

4) kaksoiskartion on muodostuttava kahdesta edellä 2 kohdassa määritellystä kartiosta, joilla on yhteinen kanta.

b) Merkkikuvioiden pystysuoran etäisyyden on oltava vähintään 1,5 metriä.

c) Pituudeltaan alle 20 metrin aluksessa voidaan käyttää pienempiä merkkikuvioita, joiden koko on suhteessa aluksen kokoon, ja merkkikuvioiden välimatkoja voidaan vastaavasti supistaa.

7. Valojen värierittely

Kaikkien merenkulkuvalojen värien on oltava yhdenmukaiset seuraavien normien kanssa, jotka ovat niiden rajojen puitteissa, jotka Kansainvälinen valaistuskomissio (CIE) on eritellyt jokaiselle värille.

Jokaisen värialueen rajat on ilmaistu kulmakoordinaateilla seuraavasti:

1) Valkoinen

x 0,525 0,525 0,452 0,310 0,310 0,443

y 0,382 0,440 0,440 0,348 0,283 0,382

2) Vihreä

x 0,028 0,009 0,300 0,203

y 0,385 0,723 0,511 0,356

3) Punainen

x 0,680 0,660 0,735 0,721

y 0,320 0,320 0,265 0,259

4) Keltainen

x 0,612 0,618 0,575 0,575

y 0,382 0,382 0,425 0,406

8. Valovoima

a) Valojen vähimmäisvalovoima on laskettava seuraavan kaavan mukaan:

$$I = 3,43 \times 10^6 \times T \times D^2 \times K \cdot D$$

jossa

I on valovoiman kandelamäärä käyttöolosuhteissa,

T on kynnyisarvo 2×10^{-7} luksia,

D on valon näkyvyys (optinen kantomatka) meripeninkulmina,

K on ilmastollinen läpäisykyky.

Sääntöjen mukaisille valoille K:n on oltava 0,8, mikä vastaa noin 13 meripeninkulman meteorologista näkyvyyttä.

b) Seuraavassa taulukossa on lueteltu kaavasta johdettuja arvoja:

Valon näkyvyys (optinen kantomatka) meripeninkulmaa	Valovoima kandelaa kun $K = 0,8$
D	I
1	0,9
2	4,3
3	12
4	27

5	52
6	94

Huomautus. Merenkulkuvalojen maksimivalovoimaa olisi rajoitettava tarpeettoman häikäisyn välttämiseksi.

9. Vaakasuurat sektorit

a) 1) Alukseen asennettujen sivuvalojen tulee näkyä keulan suuntaan vaaditulla vähimmäisvalovoimalla. Valovoiman tulee vähentyä niin, että se saavuttaa käytännöllisesti katsoen täydellisen valokatkon 1 asteen ja 3 asteen välillä määrättyjen sektorirajojen ulkopuolella.

2) Perävaloille ja mastovaloilte sekä sivuvaloille 22,5 astetta poikkiviivan peräpuolella vaadittua vähimmäisvalovoimaa on ylläpidettävä aina 5 asteen päähän 21 säännössä määrättyjen valosektorien rajoista. Alkaen 5 asteesta valosektorin rajoista valovoima saa vähentyä 50 prosenttia sektorirajoihin saakka; sen tulee vähentyä tasaisesti niin että se saavuttaa käytännöllisesti katsoen täydellisen valokatkon enintään 5 astetta määrättyjen sektorirajojen ulkopuolella.

b) Ympäri näköpiiriin näkyvät valot on sijoitettava niin, että ne eivät ole mastojen, mastonhuippujen tai muiden rakenteiden varjostamia 6 asteen sektoria enempää ankkurivaloja lukuun ottamatta, joita ei tarvitse sijoittaa epäkäytännölliselle korkeudelle rungon yläpuolelle.

10. Pystysuurat sektorit

a) Sähkövalojen pystysuurilla sektoreilla purjealusten valoja lukuun ottamatta, on varmistettava, että:

1) vähintään vaadittu vähimmäisvalovoima ylläpidetään kaikilla kulmilla 5 asteesta vaakatason yläpuolelta 5 asteeseen sen alapuolelle;

2) vähintään 60 prosenttia vaaditusta vähimmäisvalovoimasta ylläpidetään 7,5 asteesta vaakatason yläpuolelta 7,5 asteeseen sen alapuolelle.

b) Purjealusten sähkövalojen pystysuurilla sektoreilla on varmistettava, että:

1) vähintään vaadittu vähimmäisvalovoima ylläpidetään kaikilla kulmilla 5 asteesta vaakatason yläpuolelta 5 asteeseen sen alapuolelle,

2) vähintään 50 prosenttia vaaditusta vähimmäisvalovoimasta ylläpidetään 25 asteesta vaakatason yläpuolelta 23 asteeseen sen alapuolelle.

c) Muiden kuin sähkövalojen on mahdollisimman tarkoin täytettävä nämä määräykset.

11. Muiden kuin sähkövalojen valovoima

Muiden kuin sähkövalojen on siinä määrin kuin mahdollista täytettävä ne vähimmäisvalovoimat, jotka on eritelty tämän liitteen 8 kohdassa olevassa taulukossa.

12. Ohjailu valo

Sen estämättä mitä tämän liitteen 2 f kohdassa on määrätty, on 34 säännön b kappaleen

mukainen ohjailuvalo sijoitettava samaan pitkittäiseen pystytasoon kuin mastovalo tai -valot ja, milloin mahdollista, vähintään 2 metriä keulanpuoleisen mastovalon yläpuolelle, kuitenkin niin, että se on sijoitettava vähintään 2 metriä peränpuoleisen mastovalon ylä- tai alapuolelle. Aluksessa, jossa on ainoastaan yksi mastovalo, on ohjailuvalo, jos se on asennettu, sijoitettava Parhaiten näkyvään paikkaan, vähintään 2 metrin korkeuserolla mastovaloon nähden.

13. Hyväksyminen

Sen valtion asianomaisen viranomaisen, jossa alus on rekisteröity, on hyväksyttävä lyhtyjien ja merkkikuviodien rakenne sekä lyhtyjien asennus alukseen.

Liite II Toistensa läheisyydessä kalastavien kalastusalusten lisävalot

1. Yleistä

Jos tässä liitteessä mainittuja valoja näytetään 26 säännön d kappaleen mukaisesti, ne on sijoitettava parhaiten näkyvään paikkaan. Niiden on oltava vähintään 0,9 metriä toisistaan erillään, mutta alemmalla tasolla kuin 26 säännön b kappaleen 1 kohdassa ja c kappaleen 1 kohdassa määrätty valot. Valojen tulee näkyä ympäri näköpiirin vähintään yhden meripeninkulman etäisyyteen mutta lyhyempään etäisyyteen kuin näissä säännöissä kalastusaluksille määrättyjen valojen.

2. Laahuskalastusalusten valot

a) Alukset, jotka harjoittavat laahuskalastusta joko pohja- tai pintalaahusta käyttäen, voivat näyttää:

1) pyydyksiä laskiessaan:

kahta valkoista valoa pystysuoraan päällekkäin;

2) pyydyksiä nostaessaan:

yhtä valkoista valoa pystysuoraan yhden punaisen valon yläpuolella;

3) kun pyydys on tarttunut esteeseen:

kahta punaista valoa pystysuoraan päällekkäin.

b) Jokainen parilaahuskalastusta harjoittava alus voi näyttää:

1) yöllä valonheittimen valoa suunnattuna eteenpäin ja toisen parialuksen suuntaan;

2) pyydyksiä laskiessaan tai nostaessaan tai pyydysten tartuttua esteeseen edellä 2 a kohdassa määrättyjä valoja.

3. Kurenuotta-alusten valot

Kurenuottakalastusta harjoittavat alukset voivat näyttää kahta keltaista valoa pystysuoraan päällekkäin. Näiden valojen on vilkuttava vuorotellen joka sekunti yhtäpitkin valo- ja pimennysjaksoin. Näitä valoja saadaan näyttää ainoastaan silloin, kun pyydykset estävät aluksen liikkumista.

Liite III Äänimerkkilaitteiden teknilliset yksityiskohdat

1. Viheltimet

a) Taajuudet ja kuuluvuusetäisyys

Äänimerkin perustaajuuden on oltava 70700 Hz:n alueella.

Viheltimestä tulevan äänimerkin kuuluvuusetäisyys on määrättävä niiden taajuuksien perusteella, jotka ovat 180-700 Hz:n (+- 1 prosentti) alueella ja jotka kehittävät 1 c kohdassa määrättyt äänitasot. Näihin taajuuksiin voi kuulua perustaajuus ja/tai yksi tai useampi suurempi taajuus. b) Perustaajuuksien rajat

Laajan tunnusvalikoiman aikaansaamiseksi viheltimen perustaajuuden on oltava seuraavissa rajoissa:

- 1) 70-200 Hz pituudeltaan 200 metrin tai sitä suuremmassa aluksessa;
- 2) 130-350 Hz pituudeltaan 75 metrin mutta alle 200 metrin aluksessa;
- 3) 250-700 Hz pituudeltaan alle 75 metrin aluksessa.

c) Äänimerkin voimakkuus ja kuuluvuus

Alukseen asennetun viheltimen on siinä suunnassa, jossa viheltimellä on suurin voimakkuus, ja yhden metrin päässä viheltimestä, kehitettävä äänitaso, ainakin yhdessä 1/3 oktaavin kaistassa 180-700 Hz:n (+- 1 prosenttia) jaksoalueella vähintään seuraavan taulukon mukaisesti.

Aluksen pituus met- reinä	1/3 oktaa- vikaistan taso 1 met- rin päässä dB-yksi- köissä, ver- tailutason ollessa 2×10^{-5} N/m ²	Kuuluvuus meripenin kulmina
200 tai yli	143	2
75 mutta alle 200	138	1,5
20 mutta alle 75	130	1
Alle 20	120	0,5

Edellä olevan taulukon kuuluvuusarvot on annettu ohjeeksi ja osoittavat likimain matkaa, jolla vihellin voidaan 90 prosentin todennäköisyydellä kuulla eteenpäin suuntautuvalla akselillaan tyynellä sääliä aluksessa, jonka kuuntelupaikoilla vallitsee keskinkertainen melu (oletettu 68 dB 250 Hz:n keskitaajuuden oktaavikaistassa ja 63 dB 500 Hz:n keskitaajuuden oktaavikaistassa).

Käytännössä matka, jolla vihellin voidaan kuulla, vaihtelee suuresti ja on erittäin riippuvainen sääolosuhteista. Annettujen arvojen voidaan katsoa olevan tyypillisiä, mutta kovan tuulen tai voimakkaan ympäröivän melun vallitessa kuuntelupaikalla kuuluvuus saattaa vähentyä huomattavasti.

d) Suuntausominaisuudet

Suunnatun viheltimen äänitaso saa olla enintään 4 dB akselin äänitasoa heikompi millä tahansa suunnalla vaakatason alueella i 45 astetta akselista. Vaakatason kaikissa muissa suunnissa äänitaso saa olla enintään 10 dB akselin äänitasoa heikompi, niin että kuuluvuus kaikissa suunnissa on vähintään puolet kuuluvuudesta eteenpäin suuntautuvan akselin suunnassa. Äänitaso on mitattava siinä 1/3 oktaavikaistassa, joka määrää kuuluvuusrajan.

e) Viheltimien sijoittaminen

Milloin suunnattu vihellin on ainoa aluksessa käytettävä vihellin, se on asennettava siten, että sen suurin teho on suoraan keulaan päin.

Vihellin on sijoitettava alukseen niin korkealle kuin käytännössä on mahdollista esteiden aiheuttaman äänen varjostuksen vähentämiseksi ja myös henkilökunnalle aiheutuvan kuulovamman vaaran saattamiseksi mahdollisimman vähäiseksi. Aluksen oman äänimerkin äänitaso kuuntelupaikoilla saa olla enintään 110 dB (A) eikä, mikäli mahdollista, käytännössä saisi ylittää 100 dB (A).

f) Useamman kuin yhden viheltimen asentaminen

Jos viheltimiä on asennettu yli 100 metrin etäisyydelle toisistaan, ne on kytkettävä siten, ettei niitä voida käyttää samanaikaisesti.

g) Yhdistetyt vihellinjärjestelmät

Milloin jonkin esteen takia yksittäisen viheltimen tai 1 f kohdassa mainituista viheltimistä yhden äänikentässä voi muodostua vyöhyke, jossa äänitaso on huomattavasti alentunut, suositellaan yhdistetyn vihellinjärjestelmän asentamista (tämän haitan poistamiseksi). Sääntöjen mukaan katsotaan yhdistetty vihellinjärjestelmä yhdeksi ainoaksi viheltimeksi. Yhdistettyyn järjestelmään kuuluvat viheltimet on sijoitettava enintään 100 metrin etäisyydelle toisistaan ja kytkettävä siten, että niitä käytetään samanaikaisesti. Yksittäisen viheltimen taajuuden on poikettava vähintään 10 Hz toisten viheltimien taajuudesta.

2. Laivakello tai kumistin

a) Äänen voimakkuus

Laivakellon tai kumistimen tai muun laitteen, jolla on samanlaatuinen ääni, on aikaansaattava vähintään 110 dB äänitaso 1 metrin etäisyydellä.

b) Rakenne

Laivakellot ja kumistimet on valmistettava syöpymättömästä aineesta ja muotoiltava siten, että ne antavat kirkkaan äänen. Laivakellon suun halkaisijan on oltava vähintään 300 millimetriä pituudeltaan yli 20 metrin aluksissa ja vähintään 200 millimetriä aluksissa, joiden pituus on vähintään 12 metriä ja enintään 20 metriä. Milloin käytännössä on mahdollista, suositellaan konekäyttöistä kellonkieltä tasaisen äänimerkin varmistamiseksi, mutta käsikäytön on oltava mahdollinen. Kellonkielen on oltava vähintään 3 prosenttia kellon massasta.

3. Hyväksyminen

Sen valtion asianomaisen viranomaisen, jossa alus on rekisteröity, on hyväksyttävä äänimerkkilaitteiden rakenne, tehokkuus ja asennus alukseen.

Liite IV Hätämerkit

1. Seuraavat merkit, käytettyinä tai näytettyinä joko yhdessä tai erikseen, tarkoittavat hätää ja avun tarvetta:

- a) tykinlaukaus tai muu pamahdusmeikki annettuna noin 1 minuutin väliajoin;
- b) keskeytymätön ääni jollakin sumumerkinantolaitteella;
- c) yksitellen lyhyin väliajoin ammutut raketit tai pommit, jotka sinkoavat punaisia tähtiä;
- d) radiosähkötyksellä tai muulla viestitysmenetelmällä annettu merkkiryhmä ...---... (SOS) Morsen järjestelmän mukaan;
- e) radiopuhelimella annettu viesti, joka muodostuu puhutusta sanasta "M A Y D A Y";
- f) hätämerkki N C Kansainvälisen viestityskirjan mukaan;
- g) merkki, jonka muodostaa nelikulmainen lippu ja sen ylä- tai alapuolella oleva pallo tai muu sen kaltainen esine;
- h) tulen liekit aluksessa (esim. palavista terva- tai öljytynnyreistä ym.);
- i) laskuvarjoraketti tai käsisoihju, joka näyttää punaista valoa;
- j) savumerkki, joka kehittää oranssin väristä savua
- k) sivuille ojennettujen käsivarsien verkkainen ja jatkuva nostaminen ja laskeminen;
- l) radiosähkötyksen hälytysmerkki;
- m) radiopuhelimen hälytysmerkki;
- n) hätäpaikkaa ilmaisevan poijun radiomerkit.

2. On kiellettyä käyttää tai näyttää mitään edellä mainituista merkeistä paitsi osoittamaan hätää ja avun tarvetta. Samoin on kiellettyä käyttää mitään merkkiä, joka voidaan käsittää joksikin edellä mainituksi merkiksi.

3. Huomiota kiinnitetään Kansainvälisen viestikirjan ja Kauppa-alusten etsintä- ja pelastuskäsikirjan (MERSAR) asiaankuuluviin osiin sekä seuraaviin merkkeihin:

- a) kappale oranssinväristä peitekangasta, jossa on joko musta neliö ja ympyrä tai muu sopiva kuvio (ilmasta tapahtuvaa havaitsemista varten);
- b) veden värjäysaine.

-